

Høringssvar fra forældrebestyrelsen i Dagtilbuddet Firkløveret vedr. tildelingsmodel

Høringssvaret er udarbejdet på baggrund af drøftelse af tildelingsmodellen på et bestyrelsesmøde den 13.3.2018.

Der er fundet enighed om følgende 3 punkter til høringssvaret:

Fordeling af kørselsudgifter

Vi finder det positivt, at der er foretaget en differentieret fordeling af beløbet til kørselsudgifter. Vi stiller dog spørgsmålstegn ved, om fordelingen harmonerer med de faktiske kørselsudgifter i nogle af områderne. Særligt finder vi det urealistisk, at en børneby som f.eks. Årre har et budget på 25.000 DKK ift. kørselsudgifter. Vi må formode, at udgifterne primært skal dække kørsel mellem Årre og Varde. Med en kilometertakst på 3,54 DKK pr. kilometer, svarer 25.000 DKK til 176 kørsler tur/retur mellem Årre og Varde. (Beregning: $(25000 / 3,54) / (2 \times 20 \text{ km}) = 176,55$) Er det et realistisk budget?

Vi opfordrer til, at kørselsudgifterne evalueres løbende og justeres.

Tildeling af ressourcer efter socioøkonomiske forhold

Vi er bekymrede omkring fordelingen af dagtilbudsafdelingerne i de respektive grupperinger i gruppe 1, 2 og 3 med en samlet fordeling på henholdsvis 50%, 30% og 20% af den økonomiske pulje. Vi mener, at den faktiske økonomiske tildeling giver et skævt billede i forhold til det reelle behov for den økonomiske kompensation, som hver dagtilbudsafdeling måtte have grundet socioøkonomiske belastninger. Dette er meget tydeligt i gruppe 3, hvor 2 afdelinger på nuværende tidspunkt ligger med størst belastning på henholdsvis 22,6% og 21,2% og lavest belastede afdeling i gruppe 3 ligger på 7,0%. Til sammenligning ligger den hårdest belastede afdeling i gruppe 2 på 5,8% - er det rimeligt, at afdelinger med kun 1,2 procentpoint (7,0 – 5,8) forskel i det socioøkonomiske indeks tildeles så forskellig økonomisk grundlag, mens afdelinger med 15,6 procentpoint (22,6 – 7,0) difference tildeles samme økonomiske grundlag?

Endvidere finder vi, at udregning af det socioøkonomiske indeks på baggrund af andelen af belastede børn i forhold til afdelingens samlede børnetal kan give et skævvridende billede til fordel for de mindste afdelinger. Procentmæssigt skal der ikke mange antal belastede enheder til, før en mindre afdeling får et højt indeks modsat en større afdeling. Er det rimeligt?

Vi mener i højere grad, at den økonomiske kompensation socioøkonomisk skal følge de børn, der vurderes til at udløse behov for en ekstra indsats. Et forslag kunne være, at den økonomiske kompensation udelukkende beregnes og udbetales til det antal enheder i de respektive afdelinger, der opfylder min. 2 kriterier i den socioøkonomiske vurdering – og ikke til alle enheder i afdelingen. På den måde elimineres

risikoen for skævvridning i det socioøkonomiske indeks i forhold til afdelingernes størrelse samt urimeligheden ved inddeling i grupper på baggrund af en fast procentmæssig fordeling.

Vi foreslår derudover som supplement at oprette en pulje, hvor afdelingerne kan søge om yderligere kompensation f.eks. i tilfælde med ekstra hårdt belastende enheder eller enheder, der kun opfylder ét socioøkonomisk kriterie, men som udgør en stor belastning eller tilfælde af belastende enheder, der falder helt uden for de socioøkonomiske kriterier.

Ubalance i områdernes ledelsesspænd

Vi er forundret over beslutningen omkring tilknytning af Hedevang i Alslev til Dagtilbuddet Midt som den eneste oplandsby. Hvorfor lave et større ledelsesspænd i Dagtilbuddet Midt, der i forvejen tæller væsentlig flere afdelinger end nogen af de andre områder. Hvorfor ikke tilknytte Hedevang i Alslev til Dagtilbuddet Vest i stedet og dermed give et mere ligeligt ledelsesspænd områderne imellem? Alternativt opdele Dagtilbuddet Midt i 2 områder og dermed sikre et endnu mere ligeligt ledelsesspænd.